

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Pugna, seu bellum, Quoad Ecclesiasticos assistentes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

Dicit Bernardus lib. 4. de consid. ad Eug. colligit hanc prohibitionem ex verbis illis Matth. 26. *Mitte gladium tuum in vagina Nazianzus* verò Orat. 2. de pace ex 2. ad I. imob. 2. ibi, *Nemo militans Deo implicat se negotiis secularibus.* Sed revera ex his non colligitur, bellum Clericis ex natura rei, absolute & intrinsecè repugnare; nam alioqui dispensatio Pontificis in hoc non valeret; sed quod regulariter, & seclusa urgente causa, convenientius sit, & rationi magis consentaneum, ut Clerici à militie abstineant. *6. tr. 4. ref. 33.*

Nisi magna necessitas urgeat.

37 Si ergo magna urgeat causa, possunt Clerici bellare etiam per seiplos, ut nimirum in defensionem propriæ vitæ, proximi innocentis, præsertim reipublicæ utilis, ut ait Caiet. *quasi. 40. art. 2.* item patriæ contra iniustos invasores *capite 2. de immun. Eccles.* item ad obtinendam victoriam Ecclesiæ, & Christianæ reipublicæ valde proficuum. Regulariter tamen in bellis offensivis talis necessitas non contingit, quia adhiberi possunt milites laici. Ita Malderus in 2. 2. *quasi. 40. art. 2.* Et in his casibus Mendoza existinat, Clericos vulnerantes, & occidentes non fieri irregulares, *off. 2. §. 139. part. 6. tract. 4. ref. 35.* quod etiam docet Coninch *disp. 35. dub. 6. num. 91.* Et ita tenendum est: quia talis occisio, aut vulneratio non est culpabilis. *part. 6. tr. 4. resol. 38.*

Quod non est intelligendum de minoribus.

38 Adverte etiam, in supra citatis iuribus bellum non prohiberi Clericis constitutis in minoribus, qui proinde in bello iusto pugnantes non peccant, nisi fortasse per accidens, quatenus se exponunt periculo irregularitatis, & inhabilitatis ad suum officium, ut ait Lorca *disp. 51. n. 13.* Et si sint beneficiati, non propterea peccabunt mortaliter, nisi beneficii postuleat residentiam, aut eorum obligatio non impleatur: & sic prædicatur in Germania à Canonicis nondum capitularibus cætarum diocesium. Si tamen eos contingat aliquem per seipos occidere, debent beneficium resignare, aut dispensationem impetrare.

(Quod contra Lorcam n. 2. 4. non procedit) si Clerici pugnaverint cum licentia Summi Pontificis: nam is censetur tollerare irregularitatem, quia id connexum est licentiæ bellandi, quando conceditur Clericis, qui deputati sunt ad Ordinum exercitium, unde non est paritas de laicis bellantibus in bello iusto, nam hi non sunt deputati ad idem ministerium, & ideo pugnare non est eis illicitum Molina apud Lorcam *ibid. ref. 38. §.* (Et sic cum ad secundum. Idem dicendum de religiosis laicis, qui propria manu bellantes, solum venialiter peccant: gravius tamen, quam Clerici beneficiati. Durall. verò *quæstio. 16. art. 7.* videtur maiorem culpam in Religiosis convulsis, aut Acolythis præstantibus culpam agnoscere, atque in hoc à suis Prælatibus dispensare non posse, præcipue propter scandalum, *p. 6. tr. 4. ref. 34.*)

Quid si sint beneficiati, peccabunt solum venialiter, dummodo beneficio serventur.

(Et sic cum licentia Pa-pæ pugnet, non manet irregula-res.)

Et idem de eundem de Religiosis nondum in sacris.

PUGNA, SEV BELLUM
Quoad Ecclesiasticos assistentes.

39 Non est prohibitum Sacerdotibus Clericis, aut Religiosis bello interesse pro ministerio spirituali militum, nec non ad consolandos eos, & excitandos ad pugnam, modò non horrentur specialiter ad occisionem, aut mutilationem inimicorum, quia hæc non repugnant statui sacerdotali. Et Innocent. in e. *quod in dubiis*, loquitur de bello iniusto. Dubium tamen est, num habere debeant licentiam Prælatorum, & si sint Episcopi, Summi Pontificis. D. Thomas insinuat, requiritur *quæstio. 40. art. 2. ad 2.* quod probari potest ex e. *reprehensibile*, & cap. *quo ausu* 2. 3. *quasi. 8.* aut Papa. Lorca verò *sup. numero 18.* existimat, hos Canones abrogatos esse per contrariam consuetudinem, & ego puto cum Coninch *disputat. 31. dub. 6. numero 90.* talem licentiam quoad Clericos seculares non requiri, & iura citata non obstat: quia primum reprehendit Episcopos non solum assistentes, sed pugnan-

pugnantes, ut ceteri milites; secundum vero reprehendit accedentes ad Aulam Imperatoris, seu ad Comitatum absque Pontificis facultate. Stando autem in contraria sententia, sufficit consensus tacitus, & presumpus, ait Lorca (qui omnino requiritur in Regularibus) praeterim si non sit facilis ad superiorem accessus. Praesumitur autem consensus quoties nullum ex ipsorum absentia detrimentum consequitur, nec ulla est ratio, qua talem licentiam impedire debeat: nam praesentia Ecclesiarum multum confert ad Ecclesiae, & boni communis defensionem, aut notabile augmentum. Ita Molina *tom. 1. tractat. 2. disputat. 180. part. 6. tractat. 4. resoluti. 30.* Vbi addit, Clericos sic assistentes, accipere & retinere posse quidquid de hostium bonis diripuerunt, ex praesumpta nimirum Ducis voluntate, qui id velle videtur, quoties non constat oppositum. Constat autem de contraria Ducis voluntate, restituerentur, cui ipse vellet. *ibidem resolutione 17.* Quae vera sunt, etiam si Clerici assistant sine licentia, & secundum aliquos peccent contra prohibitionem Ecclesiae, vel Praelati: quia non peccant contra iustitiam, ut ait Lorca *disp. 53. n. 7. ibid. res. 40.*

Et Clerici assistentes possunt praedare, & boni communis defensionem, aut retinere sicut milites, si non sit prohibitio.

Etiam si assistant sine licentia.

Nac irregulares si sunt, si bellum sit iustum, & ipsi ad homicidia non horrentur in particulari.

Advertendum est etiam hic cum Summa Diana.

Molina *tom. 2. tractat. 2. disputat. 110. conclus. 2.* quod etiam in casibus, in quibus Clerici in bello iusto pugnant lathaliter peccant, non sunt irregulares, non solum si exhorrentur ad pugnam, armisque, & subsidia praebeant, sed etiam si ipsi aliquos percuciant, & vulnerent. Quod aperte colligitur, ex capite *petitio. de homicid.* Et multo magis locum habet in laicis. Ratio autem ea esse potest, quod cum bello iusto Ecclesia, & Respublica defendantur, voluit Summus Pontifex eis favere, ac proinde non irrete irregularitate omnes in eo ad homicidium concurrentes percuciendo, hortando, consulendo, mandando, & cetera, quod esset irretire eorum exercitum, & homines a iusto bello cum magno Ecclesiae, & reipublicae incommodo retardare. Quinam fiant irregulares in bello iniusto, vide *V. Irregularitas, n. 45. p. 6. tr. 4. res. 38. §. Non nego.*

R A T I H A B I T I O.

Et regula iuris, Ratihabitionem Ratihabitionem *retrotrahi.* Et mandato non est *sio de futuro dubium comparari.* Quam *Troufers in 70 non dicit reg. D. Franc. cap. 7. lect. 12.* existimat procedere etiam in ratihabitione probabiliter praesumpta a Confessione ad absolventa reservata, ita quod si aliqua non reservata absolvat potestate ordinaria vel aliter actuali, & aliquod reservatum ex probabiliter praesumpta voluntate superioris, accedente postea ratihabitione auferatur a poenitente obligatio praesentandi se superiori: nec enim necesse est, talem obligationem tolli per ipsam absolutionem; quia absoluntur venialia, absque eo quod tollatur obligatio illa confitendi, quae nulla est: imo id etiam accidit in confessione mortalium aliis Confessorum. Et cum absolutio sacramentalis sit etiam actus iudicialis, non ei repugnabit veritate habere a futuro eventu, & validari posse videtur per ratihabitionem.

Et cetera sicut

